

FOAIE PAROHIALĂ

20 - 26 iulie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Preamărite și preaminunate prorocule al lui Dumnezeu, Ilie, care ai luminat pe pământ cu viața ta îngerească, cu râvna ta fierbinte către Dumnezeu Atotțiitorul, cu semnele și cu minunile tale, și cu marea lui Dumnezeu bunăvoință față de tine, fiind ridicat la cer cu trupul într-un car de foc; învrednicindu-te a vorbi cu Dumnezeu pe Muntele Taborului, în timpul schimbării Lui la față, acum sălășluind în locașurile raiului și stând în fața tronului Împăratului ceresc, auzi-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii, care în ceasul acesta stăm în fața sfintei tale icoane, și cu umilință alergăm către mijlocirea ta.

Roagă-te pentru noi lui Dumnezeu, Iubitorul de oameni, să ne dea nouă spiritul pocăinței, al izbăvirii de păcate și cu atotputernica Sa bunăvoință să ne ajute să ne depărtăm din calea păcatului, îndrumându-ne spre tot lucrul bun; ca să ne întărească în lupta împotriva poftelor și a patimilor noastre, sădind în inimile noastre spiritul smereniei, al blândeții, spiritul iubirii de aproapele nostru, al bunătății, al răbdării, al înțelepciunii, al râvnei pentru cuvântul lui Dumnezeu și al izbăvirii aproapelui.

Nimicește prin rugăciunile tale, prorocule, năravurile cele rele ale lumii, ce întinează neamul creștinesc prin necinstirea credinței drept măritoare, față de rânduielile Sfintei Biserici, a poruncilor Domnului, prin necinstirea părinților și a stăpânilor ce ne stăpânesc, aruncând astfel lumea în bezna necinstei, a desfrâului și a pierzaniei.

Prin rugăciunile tale, preamărite, întărește poporul nostru binecredincios și ajută-l în toate faptele lui bune.

(*Acatistul Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul*)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Marius Scurt, Mariana Livia Moroianu și Petre Dragomir**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Darul mirării

În evanghelia din duminica trecută îi vedem pe locuitorii cetății din ținutul Gadarenilor ieșind în întâmpinarea lui Isus și rugându-l să plece de la ei. Foarte probabil îl roagă doar fiindcă le e frică, văzând puterea lui în fața diavolilor. Cărturarii din evanghelia de astăzi, ce din cauza împietririi lor au pierdut darul mirării în fața minunilor lui Dumnezeu, n-au nici măcar această frică. Văd puterea Mântuitorului atât în fața păcatului cât și în fața bolii, însă cu toate acestea, prin vorbele lor de ocară, încearcă să îl scoată pe Fiul lui Dumnezeu din ținuturile bântuite de fantezmele autorității lor. Din nou morții îl vor alungat pe Domnul Vieții! În mod simbolic asistăm tot la scena unui exorcism: Isus alungă boala și păcatul, deci pe cel care este pricina lor în lumea noastră, însă mai marii cetății sunt interesați doar să-și păstreze autoritatea asupra mulțimii. Care mulțime, de data aceasta este eliberată odată cu slăbănogul de paralizia sufletească și recapătă puterea de a se minuna, dând mărire lui Dumnezeu.

Primul impuls ar fi acela de a condamna. Însă evangheliile au cel puțin două valențe: relatează fapte istorice și în același timp ne plasează pe noi în mijlocul istoriei. De aceea merită să ne întrebăm: oare nu facem și noi la fel de multe ori? Știm prea bine că ar fi nevoie doar de un “da” spus din toată inima pentru ca Mântuitorul să intre în viețile noastre. Aceeași putere asupra morții și asupra stăpânitorului ei o are și astăzi Cuvântul Domnului. Însă fie ca păzitorii porcilor, fie ca locuitorii cetății Gadarenilor, fie ca acești cărturari din evanghelia de astăzi, îl scoatem pe Isus în afara cercului vieții noastre. Pentru că nu suntem gata să renunțăm la porcii noștri. Aici, în această lipsă de decizie a noastră, sălășluiește una din pârgiile existenței răului. Ne întrebăm de ce mai exista răul și suferința, din moment ce Isus le-a învins prin moartea și învierea sa? Fiindcă există un spațiu în această lume în care pentru a învinge Isus are nevoie de încuviințare: sufletul nostru. Și fiindcă și noi, din când în când, suntem păzitori de porci și farisei și cărturari ce preferăm să ne păstrăm teritoriile ale inimii sub multiple obediențe. Și astfel paralizia și boala și cel rău rămân în universul în care trăim prin încuviințarea mai mult sau mai puțin explicită din partea noastră. Vrem să găsim responsabili pentru ceea ce este rău în lume? Nu întotdeauna, dar de multe ori ar prinde bine o oglindă... Căci, nu-i așa, o spunem la fiecare Sfânta Liturghie: „... dintre care cel dintâi sunt eu!”...

PSS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla